

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۲ می ۲۰۲۰

کرونا و رونق تجارت مرگ!

جمعه - ۱۲ ثور ۱۳۹۹ - کابل: یکی از ویژگی های علم و تفاوت آن با مذهب، افسانه و تخیل آن است، که گذشت زمان و غنای پراتیک انسان صحت آن را بار بار به اثبات می رساند، از همین رو وقتی می گویند، کمونیسم علم است این ادعا را گذشت زمان در هر پیچ و تاب خود آن را به اثبات رسانیده و مطمئناً باز هم به اثبات می رساند. از جمله حکم داهیانۀ "در جامعه طبقاتی همه چیز مهر طبقاتی خورده است" در یاد داشت امروز موضع بحث ما را می سازد:

اگر به خاطر تان مانده باشد زمانی که "کرونا" هجوم گسترده اش را در دو کشور همسایه ما یعنی چین و ایران آغاز نموده بود، زمزمه هائی اینجا و آنجا شنیده می شد که گویا "کرونا" همگانی عمل نموده، مرزهای طبقاتی را که انسانها به وجود آورده اند، نمی شناسد، در این میانه یکی از افراد جمهوریت جهل که می خواست در این کشف!! از دیگران جلوتر بزند، ادعای "دموکراتیک" بودن ویروس کرونا را نیز مطرح ساخت.

گذشت زمان نه تنها به اثبات رسانید که کرونا نمی تواند دموکراتیک عمل نماید و فقیر و غنی را یک سان به کام مرگ بکشاند، بلکه در اساس اولاً طبقات بالای جامعه را نمی تواند مورد تهاجم قرار دهد، اگر احیاناً فردی از طبقات ممتاز و دارای جامعه را مورد تهاجم هم قرار دهد، جامعه طبقاتی آن هجوم را شکست داده، فرد را در مقابل آن مصونیت بیشتر می بخشد.

این که چرا نمی تواند افراد طبقات بالا را مورد هجوم قرار دهد، بر می گردد به طرز زندگانی آنها. این دیگر کاملاً آشکار شده است که به محض شیوع ویروس کرونا در جهان، افراد متعلق به طبقات استثمارگر و دارا، در اولین گام خود را از مناطق آسیب زده و کرونائی بیرون کشیده، در دورترین جزایر، مناطقی که پای کرونا بدانجا نرسد، گویا "قرنطین" شان را آغاز نمودند. آنهایی که به چنان مسافرت هائی هم دست نیازیدند و در شهر های بزرگ و آسیب دیده ای چون مادرید، لندن، نیویارک، میلان، مونیخ، پاریس و ... ماندند، در چنان قصر ها و کاخ های مستحکمی به حیات خود ادامه دادند، توگویی مطلقاً در جزیره ای از جزایر تازه مکشوف سلیمان به سر می برند.

اگر علی رغم چنان "قرنطینی" وقتی احتمال آلوده شدن آنها به ویروس به وجود آمد، شفاخانه ها و صد ها داکتر و دستگاه تنفس و نمی دانم چه و چه ۲۴ ساعته در اختیار آنها قرار گرفت، تا شفاء بیابند و کارنامه ننگین و خونبار جنایات شان را کمافی السابق ادامه دهند.

و اما توده های میلیونی که در آسمان ستاره ندارند و در زمین بوریاء، در واقع طعمه هائی بودند و هستند تا ویروس کرونا آتش خشم خود را با بلعیدن آنها فرو نشاند. آنهائی که نه توان بیرون شدن از کشور و رفتن به نقاط دور دست را دارند، نه امکان قرنطین را حتا در خانه خود، زیرا در زیر یک سقف تمام اعضای خانواده به مانند رمه گوسفند در کنار هم می خوابند و در شفاخانه هم اولاً کسی آنها را راه نمی دهد زیرا در کشور های پیشرفته ای چون امریکا و برخی از کشور های اروپائی بیمه صحتی ندارند و اگر پای شان به شفاخانه ها هم برسد، در آنجا نه از درمان خبریست و نه هم از دارو.

این وضع که در تمام جوامع و در تمام کشور ها طبقات فقیر را به کام مرگ می فرستد، وقتی در کشوری مانند افغانستان می رسد، در کشوری که وزیر صحت آن علناً از تداوی گزینشی لب به شکایت می گشاید، در آنجا مواد و امکانات تست وجود ندارد اگر هم دارد در گام نخست به امر دلک استعمار رئیس جمهور دست نشانده آن باید تمام خاندانی یک تن از خاینان تست و تداوی شوند و فساد اداری، رشوت خوری و فقدان وجدان انسانی بین تعدادی از کارمندان که مرگ دیگران برایشان عید شده و از هر کسی جهت اعلام نتایج آزمایشات تا ۱۰۰۰۰ دالر امریکائی تقاضا می نمایند ورنه از اعلام نتیجه خیری نیست، حال و روزیست که مردم هر دم شهید ما با آن دست به گریبان اند.

هموطنان گرامی!

دولت دست نشانده از یک جانب همه ما را به بهانه قرنطین و جلوگیری از گسترش کرونا در خانه های ما حبس نموده و از جانب دیگر هموطنان مریضدار ما را بدون کمترین حمایت مردمی و همگامی به دست قصاب های "پرسونل طبی" و کاسبکاران حرفه ئی ارتشاء و فساد سپرده تا دمار از روزگار شان بکشد.

هموطنان گرامی!

ما همه وظیفه داریم وقتی در محله و کوچه ما و یا هم بین اقارب، دوستان و آشنایان ما به چنین مواردی برمی خوریم، بدون اعتناء به هوشدار های دولت دست نشانده، به سرکها برآئیم. این را بپذیریم که به جای مرگ زیر لحاف، با خون خود درخت آزادی و آزادگی، رفاه و حرمت به انسان و انسانیت را آبیاری نموده نگذاریم تا دولت دست نشانده و عمال آن به این تجارت مرگ شان ادامه دهند. آنها ویروس کرونا را برای خود تجارت ساخته اند، مگرما باید عزم مان را جزم نموده، تجارت و تجارتخانه های شان را بر سر شان ویران و آن را گورستان شان بسازیم.

سرکها ما را می طلبد!